Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 31. julija 2015 – Xabier Ormaetxea Garai in Bernardo Lorenzo Almendros/Administración del Estado

(Zadeva C-424/15)

(2015/C 363/26)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Xabier Ormaetxea Garai in Bernardo Lorenzo Almendros

Tožena stranka: Administración del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 ([1]) o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve mogoče razlagati tako, da se z vidika učinkovitega varstva splošnih interesov, za katerega je pristojen nacionalni regulativni organ na tem področju, to, da je nacionalni zakonodajalec ustanovil regulativni in nadzorni organ, ki ustreza nespecializiranemu institucionalnemu modelu, ki v en sam organ združuje organe nadzora s področja, med drugim, energije, telekomunikacij in konkurence, ki so do zdaj obstajali, šteje za združljivo s to direktivo?

2. Ali morajo biti pogoji „neodvisnosti" nacionalnih regulativnih organov na področju elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, na katere se sklicuje člen 3(2) in (3a) Direktive 2002/21/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES ([2]), enaki tistim, ki se zahtevajo za nacionalne nadzorne organe za varstvo osebnih podatkov v skladu s členom 28 Direktive 95/46/ES ([3])?

3. Ali bi bilo mogoče uporabiti doktrino iz sodbe Sodišča Evropske unije z dne 8. aprila 2014 ([4]) za primer, v katerem so vodje nacionalnega regulativnega organa za telekomunikacije razrešeni pred potekom njihovega mandata zaradi zahteve novega pravnega okvira, ki ustanavlja en nadzorni organ, v katerem so se združili različni nacionalni regulativni organi reguliranih sektorjev? Ali je navedena predčasna razrešitev zaradi samega začetka veljavnosti novega nacionalnega zakona in ne zato, ker bi nosilci funkcij naknadno nehali izpolnjevati osebne pogoje, ki so bili vnaprej določeni v nacionalni zakonodaji, mogoče šteti za združljivo z določbami člena 3(3a) Direktive 2002/21/ES?

([1]) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29 str. 349.
([2]) UL L 337, str. 37.
([3]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355).
([4]) C-288/12, EU:C:2014:237

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona (Španija) 7. avgusta 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain, S.L.

(Zadeva C-434/15)

(2015/C 363/27)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asociación Profesional Elite Taxi

Tožena stranka: Uber Systems Spain, S.L.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ker člen 2(2)(d) Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ([1]) dejavnost prevoza izključuje s področja uporabe te direktive, ali je dejavnost, ki jo tožena stranka opravlja s pridobitnim namenom, ko posreduje med lastnikom vozila in osebo, ki potrebuje prevoz znotraj mesta, s tem, da upravlja sredstva informacijske tehnologije – vmesnik in programsko aplikacijo, z besedami tožene stranke „pametne telefone in tehnološko platformo" –, ki omogočajo povezavo med njima, treba šteti za dejavnost prevoza ali za elektronsko storitev posredovanja ali storitev informacijske družbe v smislu člena 1(2) Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ([2])?

2. Ali je pri opredelitvi pravne narave te dejavnosti mogoče šteti, da gre deloma za storitev informacijske družbe, in ali bi v tem primeru za elektronsko storitev posredovanja moralo veljati načelo svobode opravljanja storitev, kot ga določa ureditev Skupnosti – člen 56 PDEU ter direktivi 2006/123/ES in 2000/31/ES ([3])?

3. Če bi se štelo, da storitev, ki jo opravlja družba UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., ni storitev prevoza in je zato zajeta z Direktivo 2006/123, se postavlja vprašanje, ali je vsebina člena 15 Ley de Competencia Desleal (zakon o nelojalni konkurenci) – ki se nanaša na kršitev določb, ki urejajo konkurenčno dejavnost – v nasprotju z Direktivo 2006/123, konkretno s členom 9 o svobodi ustanavljanja in sistemih dovoljenj, ko navezovanje na nacionalne zakone in pravne določbe ne upošteva, da sistem pridobitev licenc, odobritev in dovoljenj nikakor ne sme biti omejevalen ali nesorazmeren, torej ne sme nerazumno ovirati načela svobode ustanavljanja?

4. Če se potrdi, da se Direktiva 2000/31/ES uporablja za storitev, ki jo izvaja družba UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., se postavlja vprašanje, ali omejitve države članice glede svobode opravljanja elektronske storitve posredovanja iz druge države članice, tako da je za opravljanje storitve potrebno dovoljenje ali licenca ali v obliki sklepa sodišča o prenehanju opravljanja elektronske storitve posredovanja, sprejetega na podlagi nacionalne zakonodaje o nelojalni konkurenci, pomenijo veljavne ukrepe, ki pomenijo izjeme od člena 3(2) v skladu s členom 3(4) Direktive 2000/31/ES?

([1]) UL L 376, str. 36.
([2]) UL L 204, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 337.
([3]) Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L 178, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 10. avgusta 2015 – GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover

(Zadeva C-435/15)

(2015/C 363/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg